

København, 1de Juli 1903.

Blaukenskeimæs hotel.

Kære Sæieg! - Tusen tak for brevet, som j' må sætte dobbelt pris på, da det for tiden har så højt. Det var mig en rigtig glæde at følge med forslighedsens i anledningen af 60 års fødselsdag. (Hjemme fra fik j' alle arisams tilsendte) der jo tildel fik en iøvrigt politisk betydning. Hver gerne vilde j' ikke vent i Dagen i de dage! Jeg sigte i år Danmarks legat, opmuntret dertil af den afdøde professor Storm, der var sekretær ved videnskabs-selskabet, som uddeler legatet. Da j' siden ston for 25 år ^{tilløse} sigte om at stipendium for mig ikke har fået noget, havde j' al grund til at tro at j' den gang vilde være heldig; j' har jo ogsaa haft de bedste anbefalinger fra mænd som Nissen, Men, Paul Høye, Georg Brandes. Nu har j' imidlertid erfand, at komiteen ikke har udstillet mig, hvad der var mig en stor skuffelse. Harde j' fået legatet, var j' straks reist til Bergen, j' har jo nu vent herte fra Norge: flere år og j' vilde gerne gaae min gamle mor (83) der den sætte tid er ret sværgelig. Men nei, disse reiser planer Kildkastet, ialfald foreløbig. Måske kommer j' dog til Norge senere end på året. Hverdens tanker at

tage til Vokontrollen i norske sige, Fløy, nok er
viterat der 14 dage, han vilde helst von de længer
og tage sin frise med, men da hans friser var, som
sadvand, er dærlig, kan dette ikke lade sig gøre
Jeg var nysgj i en hyggelig middag her kom, han
var så glad over at se dig, som han havde mod-
taget fra dig og Djonsar, da der var fest på Fløy.
Jeg foreslog ham at offentliggøre det, men det vilde
han ikke. Da sagde jeg: "Å, der kommer nok ind-
førelst referat i de berygtede blade, og et telegramm
kommer der." - Nu fortæller du det med alle, at
intet referat gaves af festen, hvad da er sket.
Tankt var at få læse en tale om Djonsar i en
priviserede en themad: "Du skal ikke oplytte!"
Det var morsomt brudebryllup, du gav mig.

Åh, hvor bærer! Jeg holdt mest af der til
Djonsar, der var både lystelig og åndrig, et lidt
oratorisk mesters bryllup - og jeg har hørt flere
sige det samme. Du er i grunden en mærkelig
mand i din flævede bryllup. Var du ikke
du, over kompis, vilde du bli en frem-
gende forfatter. Du kan sige om kong Ester,
da man kongtinnertets ham for nogle bærer og
arvordige. "Jeg smigre mig end at hvis
j' ikke var kong, kunne j' til mit tyndt mit
brød som jærnatisk."

Du spørger mig om min oplevelse i Hales
Køkken og fatter mig i Børthed, for jeg oplevede
i grunden intet. Jeg levede meget ensomt og
frøs meget, da vinteren var ret kold og
mit værelse var endda overskyet uden sol. Ofte
langte jeg til den hyggelige komfart, hvor
værelse og en god bog. Der brændte, som jeg
kom ned ned, gik der næsten over - og det var
det glædelige indbytte af reisen.

Hvor København er grassdyt en som man!
Jeg er ofte i så dærligt humør. Altså tvivler
mig og da ad flygt fra den stovede, smudsige
by og besøge vennerne på strandveien.
Når jeg var så blå sund med de hvide
seilerne og Hveens land bød om den
svenske kyst i baggrunden, blev jeg seende
andet menneske. For et par dage siden var
jeg hos fru Røtter til middag sammen med
Hans. Niels Hansen og fruens Barbra Wegmann.
Fru Røtter var glad over de ariser, der kom
sundt hende; hun sat sig og skændte dem, da
jeg kom. Hendes datter, fru Hansen, var i
dette øjeblik en arving. Fru Røtter sagde: 'Elske
er på sit højeste', men det behøver hun ikke
fortælle, for det så man straks.

besøg

Fridag var på ~~med~~ hos Heringer på Tekn.
 kor. Der var alt så dailigt, roseme blomstret
 & smindet blåvade endtes vindvær i spisestuen
 Om aftenen kom fru Harald på visit fra en
 nabovilla, ledsaget var Robert ikke hjemme;
 Så ved, at hans Koncertkrant rivas ned på Haralds
 sang. Rosenfeld her fortæller opdagte en vis, mand
 ved navn Kyndst, som er blevet kom skov, og som
 efter Rosenfelds sigende bliver en Harald No 2. Og en
 frendsans, med hvem jeg talte om det einige menneske
 her god tro til ham. Da gandt end stadsforfatter sig:
 "Ingen er uændret" -

Jeg skrev mig på freden beind af min Dri dris-
 ge. At Iben sættes den så høit og regner den
 til de "klassiske værker i vor litteratur" her ikke
 mindst opmærksomt mig tid at fortsætte. I Rom gik
 det ikke rigtig med arbeidet. Jeg frøs som sagt og
 var endest, der dærlig. Dette blev de "Leste erindringer"
 Nu har jeg alle otte mere at fortælle.

Din tak til danske venner" gir beend meget lykkl. Ellan
 finder det så smukt og velformet. - Jeg har tænkt
 på, hvordan du kunde udholde de selvkædige strabadser
 i festdagene. Din holdning, der angav var så prag, mig
 nu vare af jern.

Lov da icht, vel, Kære Bror, og tak endre angav
 for alle "lyubets melodier", hvormed du har glædet os. Og
 hils mange gang fra Nina, der nu har følt os igen lykkel
 ved at opleve disse dage, som heim har vist del i. Din hengivne
 John Laurin